

EESTI EVANGEELIUMI LUTERIUSU KIRIKU LOS ANGELESE KOGUDUS

1306 West 24th Street, Los Angeles, CA 90007

KOGUDUSE TEATED

DETSEMBER 2014

NR. 6

Kirik: Latvian Ev. Lutheran Church, 1927 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

Õpetaja Enn Auksmann
ei ole veel saanud

Esimees: Heino Nurmberg
80119 Palm Circle Dr.
La Quinta, CA 92253
Tel. (760) 775-9160
Hnurmberg@earthlink.net

Laekur: Uve Sillat
11033 Braddock Dr.
Culver City, CA 90230
Tel. (310) 836-4210
Sillat@att.net

E.E.L.K. Los Angelese koguduse **koduleht** internetis: <http://losangeles-kirik.cwahi.net/>

ÜKS LAPS ON MEILE SÜNDINUD

Inimese mälu on kummaline, kas pole? Vahel näeme kurja vaeva, et tuletada meelde, mida me hetk tagasi teha tahtsime, teinekord jälle ei suuda me kuidagi unustada mõnd juhust oma elust, mida ei oleks meie arvates parem üldse tohtinud olemas olla.

Mälu on kindlasti Jumala kingitus, ja sellena on tema esmaseks ülesandeks aidata meid meie teel taeva ja igavese õndsuse poole. Seepärast võime uskuda, et ka erinevate mälu-piltide ja kõige kummalisemategi seoste taga võib olla peidus väga oluline – vahest koguni möödapääsmatult oluline – sõnum Jumalalt.

Arvatavasti ei ole ma ainus, kelles ka jõulud kõikvõimalikke mälestusi esile kutsuvad. Kui sedapuhku nende peale mõtlema hakkasin – praegu, mil ma neid ridu kirjutan, on jõuludeni veel üle kuu aja, vana kirikuaastagi ei ole veel lõppenud –, kerkis mu vaimusilma ette terve rida erinevaid lugusid, nii ise kogetuid kui teiste jutustustuste järgi kujutletuid.

Kõigepealt mõtlesin ma muidugi meile kõigile tuttavale pildile kahe tuhande aasta tagusest jõulusünnimusest: imelist, sooja valgust kiirgav lapsuke sõimes, teda veidi eemalt vaatlev, alati alandlik ja truu, tagaplaanile hoiduv püha Joosep ning oma Poja kohale kummarduv ja oma käsi kaitsvalt Tema ümber hoidev Jumalaema Maarja.

Seda pilti imetledes meenusid mulle mu oma lapsed, sellistena, nagu nad olid äsjasündinutena. Johannes, keda oli raske toitmisekski ärkvel hoida ning kes kohe, kui keegi ta oma sülle või rinnale võttis, magusalt magama jäi. Maarja, kes vaatas juba esimestest päevadest alates maailma suurte, justkui alati imestavate silmadega. Ning Joosep Felix, kelle kogu olemus hüüdis varju ja kaitse järele. Neile kolmele lisaks peaks olema ka neljas, kõige esimene, aga teda ei olnud meil õnne siin maailmas tundma õppida – loodetavasti kunagi tulevases.

Joosep Felix tuli ilmale küll õigel ajal, aga natuke liiga kiiresti – keisrilõikega. Üks eakas tohter õpetas meid teda jälgima ning ütles, et tema kogemuse põhjal on selline sündimise viis

lapse jaoks pisut äkiline ja talle tundub, et taolised lapsed vajavad vähemalt esimestel elunädalatel teistest veelgi rohkem turvatunnet. Nii andiski ta meile suurepärase soovitus – ise vabandades, et see ei ole kuidagi meditsiiniteaduslikult põhjendatud: "Kui te näete, et laps on ärevuses, siis kummardage tema kohale ja pange oma käed talle varjuks ümber, siis ta tunneb ennast kohe julgesti ja varjatuna ning jääb rahulikuks."

Võin kinnitada, et nii see oligi. Vaevalt küll, et vastsündinud laps oskas mõelda, et on nüüd taas kindlalt oma ema üsas, aga mingil viisil ta seda koges ja sellele vastavalt ka reageeris.

Muidugi ma tea, et Neitsi Maarja oma lapse eest hoolitsedes midagi samasugust tegi, aga on täiesti kindel, et ta hoidis Teda nii hästi, nii suure ja pühendunud armastusega kui võimalik. Nagu loodetavasti iga ema iga oma last.

Nii ma siis mõtisklesin taas selle pildi üle: pühim Jumalaema oma jumaliku Poja kohale kummardumas ja oma käsi kaitsvalt Tema ümber hoidmas. Ning korraga tulid mulle meelde ühed psalmisõnad: "Tagant ja eest sa ümbritsed mind ja paned oma pihu mu peale." (Ps 139:5) Või õigemini, mulle tuli meelde üks rootsi laul, mis rajaneb selle piiblisalmi vanal rootsikeelselt tõlkel: "Du omsluter mig på alla sidor och håller mig i din hand."

Eesti keeles kõlab selle lühikese, aga väga kauni laulu tekst nõnda: "Sina kaitsed mind igast küljest ja kannad mind käte peal." Just nii, nagu armastav ema ja isa oma last. Just nii, nagu Neitsi Maarja oma Poega, meie Jõululast.

Aga minu mõtterännak jätkus, kuna ka selle lauluga on seotud midagi, mis mind sootuks isiklikumalt puudutab kui lihtsalt üks ilus laul. Nimelt leidis selle laulu ja pani eesti keelde ümber minu äi, kes oli nende sõnade tõelist tähendust oma elus õige mitmel korral ja kombel kogunud. Üks neist kogemustest oli seotud justnimelt jõuluajaga.

Aasta oli 1945. Mu äi oli tollal noor mees, vaid 21-aastane, aga seljataga oli juba neli pikka aastat sõdurielu, mille ta oli enda peale võtnud vabatahtlikult pärast seda, kui oli kogunud, mida aasta nõukogude võimu Eesti rahvale ja tema oma perekonnale tegi.

Sõda oli teda muutnud. Ta ei olnud enam vagast perest pärit siiras poiss, vaid elu mõrudust ja ülekohtusust tunda saanud ning selle endassegi lasknud ja kibestunud mees, kes ei osanud siin maailmas enam midagi ilusat näha.

Tol jõuluõhtul oli ta teel sõprade juurde, et nendega koos pidutseda. Ta läks jala mööda raudteed, langes lund, tähed särasid, ning korraga ei saanud ta teisiti kui enda ümber vaadates justkui äkitselt ärgates küsida: mis on minust küll saanud? Milliseks on muutunud minu elu? Nii langes ta sinnasamasse lumme põlvili ja palus, et Jumal tema elu muudaks.

Jumal kuulis tema palvet – aga selle täitumiseni läks aega. Ning kõik toimus hoopis teisiti, kui too noor mees oleks osanud arvata. Vähem kui aasta hiljem ta arreteeriti ning saadeti Kolõma vangilaagrisse. Kümneks pikaks aastaks, millele järgnes veel asumine.

Aga just seal toimus tema elus see pööre, mida ta oli 1945. aasta jõuluõhtul lumes põlvitades palunud, ning just seal sai talle selgeks, kuidas Jumal on teda läbi kõigi aegade hoidnud, kaitsnud ja juhtinud. Ma usun, et küllap ka need ajad kerkisid tema silme ette, kui ta aastakümneid hiljem laulis: "Sina kaitsed mind igast küljest ja kannad mind käte peal."

Meile on sündinud Laps. Nagu kõik lapsed, vajab Temagi alguses oma ema hoolt ja kaitset. Aga tegelikult tähendas Tema sündimine midagi hoopis enamat. Selle Lapse sündimine on Jumala kummardumine meie, inimeste kohale, keda Ta vaatab kui oma lapsi ning kellest Ta üle kõige hoolib. Jõululapses Jeesuses Kristuses on Jumal kummardunud meie kohale ning

pannud oma käed kaitseks ja varjuks meie ümber, et võiksime teada: meil ole vaja mitte kunagi karta ega lootusetult või mõrult käega lüüa, kui loodame Temale.

Sarnanegu me siis vastsündinule, kes on liiga äkitselt siia tihti nii külma ja tuulisesse maailma päralt jõudnud, või tollele elus kibestunud noorele mehele, kes koges vastust oma palvele vast kõige sügavama inimliku kannatuse ja hoolimatuse kuristikus.

Üks Laps on meile sündinud – ja Temas oleme meie sündinud Jumala lasteks.

Enn Auksmann

ISSANDA AASTAD

"Issand, Sinu käes on kõik mu ajad!" (Ps 31:16)

Kui olin laps, olid jõulu- ja aastavahetuse aeg minu jaoks alati midagi väga oodatut, samal ajal aga ka täis kummalisi vastuolusid või vähemalt miskit lapsele lõpuni mõistetamatut.

Nimelt oli meie perekonnas tava pidada pühi – mis meie, laste jaoks tähendas toona peasjalikult kolme asja: kuusk, kingitused ja vanaema valmistatud suurepäraseid piduroad – aasta-aastalt vaheldumisi kas mu vanematekodus Tartus või emapoolsete vanavanemate juures Pärnus.

Neil aastail, mil olime Tartus, pidasime nääre ja kingitusi jagati 31. detsembri õhtul. Kingikoti tõi näärivana, keda meil küll paraku kunagi näha ei õnnestunud – ta lihtsalt jättis pakid ukse taha ja kui meie avama jõudsime, oli ta alati juba läinud.

Vanavanemate juures toimus kõik enam-vähem samamoodi, ainult millegipärast nädal aega varem, 24. detsembril (või selle paiku, kuna alati ei olnud võimalik töölt ja koolist vabaks saada). Paaril korral kohtusime isegi jõuluvanaga.

Mingit sisulist vahet aga tegelikult ei olnud. See tuli esile alles siis, kui koolis käies oma sõpradega neist asjust rääkima hakkasime ja selgus, et mõned neist käivad koos oma perega jõuluõhtul kirikus. Milleks, seda nad ei teadnud või vähemalt ei osanud seletada.

Kui kasvasime veidi suuremaks, hakkasime poistega ise jõuluõhtuti kirikusse hiilima. Peamiselt sellepärast, et õpetajad olid selle rangelt ära keelanud. Sellest, mis kirikus toimus, me suurt aru ei saanud, aga kuna see tekitas minus huvi, otsisin hiljem kodus välja vana laulu-raamatu, mille olin klassivenna käest taskunoa vastu vahetanud, ja lugesin sealt huviga nii jõululaulude tekste kui ka raamatu taga olevat lühikest kokkuvõtet Kristuse elust. Nii muutus aastavahetuse ja jõulude erinevus mulle ajapikku arusaadavaks.

Võib-olla just seetõttu, et ka aastavahetusega – või nääridega, nagu neid tollal tavaliselt nimetati – on minu jaoks seotud palju ilusaid mälestusi, ei ole ma neid kahte enda jaoks kunagi vastandanud.

Tean, et seda tehakse vahel ning näärivanagi nimetatakse jõuluvana poolearuliseks vennaks, kes ei oska kunagi õigel ajal tulla... aga olgu nende jõulu- ja näärivanaga, kuidas on, peaasi, et me ei jätaks kahe silma vahele kõige olulisemat: kõik meie ajad on Issanda omad ning tulevad Tema käest.

Tema on kinkinud meile jõulud, nii astronoomilised kui ka kiriklikud, kuna Tema on seadnud nii aastaaegade vaheldumise kui saatnud aegade täitudes oma Poja meie lunastuseks.

Ka iga uue elu- ja kalendriaasta kingib meile Jumal. Kristlikus maailmas on tavaks lugeda aastaid Kristuse sünnist, nii kirjutatakse sageli aastanumbri juurde anno Domini, s.t Issanda aastal.

Mida ma ei ole aga kunagi päriselt mõistnud, on see, miks paljud inimesed peavad vajalikuks aastavahetusel võimalikult kõva lärmi teha. Võib-olla on põhjuseks soov unustada, et üks aasta on jälle kadunud ning oleme taas astunud sammukese lähemale surmale?

Minu jaoks on aastavahetus olnud pigem vaikseks jäämise ja järelemõtlemise hetkeks. Ning Jumala tänamise ja enda Tema kätte usaldamise ajaks – sest kõik meie aastad on Tema käes ja Tema omad.

Ühes mulle armsas laulus on sõnad: "Meie tee on pikem kui see rada meie selja taga." Kahtlemata peame olema tänulikud selle eest, mida oleme võinud kogeda. Ning kui vaja, siis kahetsema seda, mis on valesti läinud. Aga meil ei ole vaja karta ei tagasi ega ettepoole vaatamist, me ei pea puudma oma mõtteid liirmiga peletada, sest kõik meie ajad on Issanda käes. Tema teab ja teeb!, mis on meile parim.

Soovin kõigile tiinulikku meelt mõeldunu eest ning rikkalikku Jumala sünnitust uuel Issanda aastal!

Enn Auksmann

SUVEPÄEVA RAHALINE ARUANNE

28. SEPTEMBRIL 2014.A.

Sissetulekud

Loterii annetused	\$ 1,402.00
Piletite müük	\$ 900.00
Lõunasöök	\$ 322.00
Õlu, vein, karastavad joogid	\$ 164.00
Korjandus teenistusel	\$ 525.00
Sissetulekud kokku	\$ 3,313.00

Väljaminekud

Võidud	\$ 499.66
Rahalised võidud	\$ 250.00
Söögipiletid	\$ 53.06
Vorstid	\$ 156.17
Laudade, toolide üürimine	\$ 206.58
Kingitus pererahvale	\$ 14.99
Väljaminekud kokku	\$ 1,180.46

Suvepäeva ülejääk \$ 2,132.54

Märkus: Linda ja Edgar Kaskla annetasid veini ja Andres Ruetman annetas õlle, hoides sellega kulusid kokku \$ 182.59 võrra.

“EESTI KIRIKU” SEINAKALENDER

Ajaleht “Eesti Kirik” väljaandel ilmunud 2015. aasta seinakalendrid on kohale jõudnud.

Kalendris on ära toodud järgmised pühakojad: Esku kabel, Illuka, Jõgeva, Järvakandi Pauluse, Käsmu, Märjamaa Maarja, Narva Aleksandri, Pühajõe, Tahkuranna, Tori, Tudulinna Rahu ja Viru-Nigula kirik.

Kalendrid on saadaval Naisklubi jõululaadal 6. detsembril ja jumalateenistustel. Kalendri hinnaks on 7 dollarit.

KALENDAARIUM

Los Angelese Eesti Segakoori harjutused toimuvad reede õhtuti kell 7:30 Eesti Majas.
Info Kaie Pallo, tel. 323-732-4362. Uued lauljad teretulnud.

- Laup. 7. dets.   **Jõululaat Eesti Majas.**
kell 11 e.l.   Müügilauad. Einelauas müügil supid, koogid, kohv, hõõgvein.
- Kolmap. 10. dets.   **Senioride Klubi jõulukokkutulek Eesti Majas.** Koosviibimine.
kell 11 e.l.
- Pühap. 14. dets.   **Täienduskooli ja koguduse ühine jõulupuu Eesti Majas.**
kell 2 p.l.   Täienduskooli ja koguduse liimete ettekanded. Jõuluvana. Nõukogu liimed:
Heljo Kaskla ja Asta Liivoja. Järgneb koosviibimine kohvilauas, mileks
palutakse tuua suupisteid meie tavapärasel viisil.
- Reedel 19. dets.   **Los Angelese Eesti Segakoori jõulupuu Eesti Majas.**
kell 7:30 õhtul   Laudade reservatsioonid Kaie Pallo, tel. 323-732-4362.
- Kolmap. 24. dets,   **Püha Jõuluõhtu jumalateenistus Los Angelese kirikus.**
kell 2 p.l.   Esineb Los Angelese Eesti Segakoor Kaie Pallo juhatamisel. Teenivad külal-
lisõpetaja Jack Loo ja organist Kaie Pallo. Nõukogu liikmed: Agnes Palan-
go ja Mai-Liis Pallo.
- Esmasp. 12. jaan.   **Juhatus koosolek Eesti Majas.**
kell 7:30 õhtul
- Kolmap. 14. jaan.   **Senioride Klubi kokkutulek Eesti Majas.** Koosviibimine.
kell 11 e.l.
- Pühap. 18. jaan.   **Jumalateenistus Los Angelese kirikus.**
kell 2 p.l.   Teenivad külalisõpetaja ja organist Kaie Pallo. Nõukogu liikmed: Bruno Laan
ja Helge Laan. Kohvilaud.

Tähelepanu! Juhatus palub nõukogu liikmetel, kes teenivad kaasa jumalateenistustel, tulla kohale 30 minutit varem, enne teenistuse algust, et aidata katta kohvilauda.

**KOGUDUSE NÕUKOGU
JA JUHATUS SOOVIVAD**

ÕNNISTATUD

JA HEAD UUT AASTAT!